

NAWRZEĆ (6) *vb pf*

a *jasne*.

fut 3 sg nawre (1). ◇ praet 3 sg m nawrzał (1). f nawrzała (1). n nawrzało (3).

Sl stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przejsć, przesiąknąć zapachem, smakiem itp. gotującej się potrawy (o naczyniu); incoqui Cn (6) : nawrzeć czego (2): z nowotku po brzėku poznawaią garnek. Ale kiedy więc nawre iuż czego tłuŃtego/ Nie Ńlychac by w defzczkę tłułł RejWiz 190v; KochFrag 38.

nawrzeć czym (2): tym czym z nowu nawrzał zawiędy Ńmierdzi garnek. RejWiz 97v, 78.

Przysłowie: RejWiz 78, 97v; CZego zai Ńwięzai Ńkorupai nawrzałai/ Ten zapach będzię w Ńobie dłuęo miailai. KochFrag 38; [Bo iak z mlodu Ńkorupa/ gdy nawre tłuŃtoŃci/ Y nai Ńtarosć iai Ńmierdzi/ nie zbędzię cuchnosći. LaurLament B2].

Przen [czego] (2) : [Mowi Pawel do Kosmusa:] Dofycz praczey miaila oba. Będziewa/ bo yŃzcie czialo Tho [= kupca]/ zloŃczj doficz nawrzało RejKup p8v; RejWiz 171v.

Formacje wspolrdzenne cf WRZEĆ.

Cf [NAWRZAIY]

ZCh